

Arrest

nr. 299 402 van 22 december 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 18 december 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 december 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2023, om 13.30 uur.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Z. CHIHAOUI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster werd op 7 december 2023 door de politie aangetroffen in de oplegger van een geleed voertuig.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 7 december 2023 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissingen – het betreft immers verschillende beslissingen in één instrumentum – werden verzoekster op 7 december 2023 ter kennis gebracht en zijn gemotiveerd als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door de DAC WEGPOLITIE op 7 december 2023 en in deze beslissing werd rekening gehouden met haar verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Mevrouw, die verklaart te heten:

naam: [K.]

voornaam: [S.]

[...]

nationaliteit: Ethiopië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van haar arrestatie.

Betrokkene verklaart dat ze sinds 7 december 2023 in België verblijft en dit met oog op transit naar het Verenigd Koninkrijk. Betrokkene verklaart dat ze niet in België, noch in een ander Europees land reeds internationale bescherming (asiel) heeft aangevraagd. Betrokkene verklaart dat ze niet terugkeerde naar haar herkomstland omwille van politieke redenen. Betrokkene verklaart dat ze geen ziekte heeft die haar belemmert om te reizen of om terug te keren naar haar herkomstland en dat ze geen partner heeft met wie ze een duurzame relatie heeft, noch kinderen heeft in België en evenmin familie. Ook in haar herkomstland verklaart betrokkene geen familie te hebben.

We stellen dus vast dat betrokkene met haar uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient zij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in Ethiopië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan. Het staat betrokkene vrij om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen in het gesloten centrum.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat zij aan een ziekte lijdt die haar belemmeren terug te keren naar haar land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

☐ *Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.*

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds vandaag in België te verblijven, maar kan dat niet aantonen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

Betrokkene heeft ingebroken in een oplegger, met de bedoeling om op een onwettige manier naar het Verenigd Koninkrijk te reizen.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds vandaag in België te verblijven, maar kan dat niet aantonen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

Betrokkene heeft ingebroken in een oplegger, met de bedoeling om op een onwettige manier naar het Verenigd Koninkrijk te reizen.

Betrokkene verklaart dat ze sinds 7 december 2023 in België verblijft en dit met oog op transit naar het Verenigd Koninkrijk. Betrokkene verklaart dat ze niet in België, noch in een ander Europees land reeds internationale bescherming (asiel) heeft aangevraagd. Betrokkene verklaart dat ze niet terugkeerde naar haar herkomstland omwille van politieke redenen. Betrokkene verklaart dat ze geen ziekte heeft die haar belemmert om te reizen of om terug te keren naar haar herkomstland en dat ze geen partner heeft met wie ze een duurzame relatie heeft, noch kinderen heeft in België en evenmin familie. Ook in haar herkomstland verklaart betrokkene geen familie te hebben.

We stellen dus vast dat betrokkene met haar uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient zij aan te tonen dat er ernstige en

zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in Ethiopië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan. Het staat betrokkene vrij om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen in het gesloten centrum.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat zij aan een ziekte lijdt die haar belemmeren terug te keren naar haar land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds vandaag in België te verblijven, maar kan dat niet aantonen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

Betrokkene heeft ingebroken in een oplegger, met de bedoeling om op een onwettige manier naar het Verenigd Koninkrijk te reizen.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat zij de administratieve beslissing die genomen wordt te haren laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat zij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van haar arrestatie is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Betreffende de rechtsmacht van de Raad

Inzake de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering dient te worden opgemerkt dat deze beslissing werd genomen met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en dat een vreemdeling, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van dezelfde wet, tegen een dergelijke beslissing een beroep kan instellen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft

toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering in overeenstemming is met de wet.

Het beroep is dan ook onontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering.

3. Onderzoek van het beroep gericht tegen de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot terugleiding naar de grens.

De Raad wijst erop dat artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat slechts een schorsing van de tenuitvoerlegging van een verwijderings- of teruggrijvingsmaatregel bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden gevorderd indien de tenuitvoerlegging van deze maatregel imminent is en er nog geen gewone vordering tot schorsing tegen deze maatregel werd ingeleid.

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet voorts dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Verzoekster zet uiteen dat zij het voorwerp uitmaakt van een vrijheidsberoving met het oog op de tenuitvoerlegging van bestreden verwijderingsmaatregel, zodat dient te worden aangenomen dat deze tenuitvoerlegging imminent is.

Het hoogdringend karakter van de vordering, dat door verweerder niet wordt betwist, is in casu voldoende uiteengezet en kan worden aanvaard.

3.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.3. Verzoekster voert als enig middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Verzoekster stelt in wezen dat de bestreden beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens verweerder de mogelijkheid biedt om haar naar haar land van herkomst, Ethiopië, te repatriëren. Zij stelt dat verweerder er zich, gelet op de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM), alvorens een dergelijke beslissing te nemen diende van te verzekeren dat zij, in haar land van herkomst, niet dreigt te worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Zij betoogt dat uit de motivering van de bestreden beslissing geenszins kan worden afgeleid dat verweerder de door haar, tijdens het gehoor door de politiediensten, afgelegde verklaringen of de informatie die algemeen beschikbaar is over de situatie in Ethiopië bij zijn besluitvorming heeft betrokken. Zij verklaart dat uit verslagen, die zij bij haar verzoekschrift voegt, blijkt dat mensenrechtenschendingen in Ethiopië regelmatig voorkomen en zij, omdat zij haar land illegaal heeft verlaten, er dreigt te worden opgesloten en gefolterd. Zij verwijst ook naar haar etnische achtergrond en stelt als Oromo bijkomende risico's te lopen. Verzoekster concludeert dat verweerder door de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten te nemen zonder zich er voorafgaandelijk van te verzekeren dat zij geen risico loopt te worden gefolterd of te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen de bepaling van artikel 3 van het EVRM heeft miskend.

Verweerder stelt dat er slechts tot een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden besloten indien er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat een vreemdeling, die het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsmaatregel, in zijn land van herkomst een reëel gevaar loopt onderworpen te worden aan behandelingen die in strijd zijn met deze verdragsbepaling. Hij benadrukt dat uit de rechtspraak van het EHRM blijkt dat slecht uitzonderlijk, zoals in het geval waarbij een vreemdeling aantoonde dat hij deel uitmaakt van een groep die systematisch blootgesteld wordt aan slechte

behandelingen – waarbij er ernstige en bewezen motieven bestaan om het bestaan van de praktijk in kwestie aan te nemen en om aan te nemen dat de betrokken vreemdeling tot die groep behoort – tot dit besluit zal kunnen worden gekomen. Hij benadrukt dat het EHRM reeds oordeelde dat bij het onderzoek van de omstandigheden eigen aan het geval het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is en meent dat dit in casu niet het geval is.

De Raad kan, op basis van de hem voorgelegde stukken, slechts vaststellen dat verzoekster, toen zij door de politiediensten werd gehoord en er haar werd gevraagd of er redenen waren waarom zij niet wenste terug te keren naar Ethiopië, klaar en duidelijk antwoordde: “Ja. *Politieke redenen*”. Uit het gehoorverslag blijkt niet dat verzoekster, nadat zij dit antwoord had verstrekt, werd gevraagd, of dat haar ook maar enigszins de mogelijkheid werd geboden, om verdere toelichting te verstrekken. Er werd overgegaan tot het stellen van een reeks andere vragen die geen verband hielden met de door verzoekster aangebrachte verklaring dat zij niet kon terugkeren naar haar land van herkomst. Verweerder kan, gelet op zijn eigen houding, bezwaarlijk stellen dat verzoekster in gebreke bleef om “*ernstige en bewezen motieven*” aan te brengen waaruit zou kunnen worden afgeleid dat zij in Ethiopië een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Verzoekster werd in de praktijk verhinderd om dit te doen. Verweerder heeft niet voldaan aan de procedurele verplichting die voortvloeit uit artikel 3 van het EVRM om, indien een vreemdeling aangeeft dat hij “*om politieke redenen*” niet kan terugkeren naar zijn land, deze vreemdeling verder te bevragen en te beoordelen of de beslissing tot afgifte van een verwijderingsmaatregel verenigbaar is met voormelde verdragsbepaling.

Verweerders verdere betoog dat verzoekster niet aantoont dat zij door de Ethiopische autoriteiten zal worden vervolgd omwille van het overtreden van de strafwet, zijn terechte bemerking dat het feit dat nog geen verzoek om internationale bescherming werd ingediend, vragen doen ontstaan omtrent de waarachtigheid van de door verzoekster ingeroepen vrees voor vervolging en zijn toelichting dat niet alle Ethiopiërs die in België een dergelijk verzoek indienen dit verzoek automatisch gehonoreerd zien omdat de algemene situatie in dat land niet van die aard is dat er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, doen geen afbreuk aan de vaststelling dat niet werd voldaan aan de procedurele verplichting die voortvloeit uit artikel 3 van het EVRM.

De uiteenzetting die verweerder, in zijn nota met opmerkingen, verstrekt om te duiden dat geen risico op een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden vastgesteld is voorts een a posteriori motivering. In de bestreden verwijderingsbeslissing kan een dergelijke motivering niet worden gelezen. In deze beslissing wordt enkel aangegeven dat verzoekster “*met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 van het EVRM aantoont*”. Deze motivering kan in casu bezwaarlijk als draagkrachtig worden beschouwd, aangezien ze voorbijgaat aan het feit dat verzoekster geen “*uiteenzetting*” kon doen. Verweerder toont met zijn beschouwingen bijgevolg ook niet aan dat verzoekster verkeerdelijk voorhoudt dat de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 niet werden gerespecteerd.

Het middel is in de aangegeven mate ernstig.

3.4. Inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voert verzoekster aan dat indien een middel geput uit een schending van de grondrechten, waarvan, gelet op artikel 15, tweede lid van het EVRM, niet kan worden afgeweken wordt aangevoerd en ernstig werd bevonden het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als aangetoond dient worden beschouwd.

Los van het feit dat niet werd vastgesteld dat de bestreden verwijderingsbeslissing er automatisch toe leidt dat verzoekster in Ethiopië zal worden gefolterd of onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen kan, in voorliggende zaak, het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel worden aanvaard. Hierbij moet nogmaals worden aangegeven dat verweerder naliet het vereiste onderzoek te doen en niet zonder meer blijkt dat verzoeksters beweringen, die zij met overtuigingsstukken onderbouwde, omtrent de risico's die zij loopt in Ethiopië van elke geloofwaardigheid ontdaan zijn.

Verzoekster heeft een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangetoond.

De vaststelling dat het spoedeisend karakter van de vordering werd aangetoond en dat er voldaan is aan de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden leidt ertoe dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden ingewilligd.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 december 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en terugleiding naar de grens wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

mevr. F. BROUCKE,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

G. DE BOECK